

dette Thing, stadig strider det mod dette. Dette Thing istedetfor at arbejde sammen med det. Det er paa dette Grundlag, at vi have prøvet paa at arbejde, og vi have prøvet det med megen Misfjendelse hos Mænd baade i og udenfor denne Sal, men vi have høvedt det aldeles uantastet og saaledes, at der ikke er Tvivl om, at vi ogsaa kunde have bevaret Folket med os paa denne Bei, selv under Forhandling med et Ministerium, som har begaaet, hvad intet Ministerium før har begaaet, dersom Ministeriet havde villet Noget. Naar Stillingen er saaledes, saa kan man dog ikke komme til os og sige, at, naar vi have udtalt dette i Adressen, saa er det historisk usandt. De Herrer have ikke levet og arbejdet med os under de ofte vanffelige Forhold, hvorunder vi have ført disse Forhandlinger og gjort disse Forsøg. Derfor kunne vi udtale os saaledes, som vi have gjort, og derfor ere vi berettigede til, efter at der atter og atter er fket Angreb paa os, at sige: Vor Taalmodighed er endnu ikke hørt op, men den har sine Grændser, og den har nu faaet et andet Udtryk. Naar det ærede Medlem dernæst sagde, at det ikke var Ministeriets Hensigt at ville negte sin Samvirken til almenyttige og vigtige Lovforslags Fremme, saa forekommer det mig, at han stiller sit Ministerium endnu værre, thi af hvilken Grund have Ministrene da negtet at opfylde deres Embedspligt, nemlig den at forhandle med dette Thing ogsaa om private Lovforslag? Folkethingsmændene have ingen anden Pligt end den at behandle enhver Sag efter deres egen Overbevisning, og naar de mene, at en Sag er bedst tjent med, at de lade den ligge, saa lade de den ligge, og det ere de berettigede til, men Ministrene ere Embedsmænd, som lønnes af Staten, og deres Pligt er det at forhandle med Folkethinget om de fremlagte Lovforslag. Ja, det ærede Medlem fra Fredensborg (S. Hage) kan gjerne more sig derover, men det er dog alligevel sandt og rigtigt, og denne Forstaaelse vil nok engang i Fremtiden blive den almindelige. Det er altsaa meget uberettiget, at man har reist Indsigelse mod Adressens Text samt imod Udtrykket: „et stedse vøgende Flertal“. Dette Udtryk behøver jo ikke gaa paa det stedse vøgende Tal af de valgte Medlemmer; det kan godt sigte til det stedse vøgende Tal af Vælgere, som gaa til Valgurnen og stemme til den Side, hvortil vi høre, og naar ærede Medlemmer ville erindre, at dette Ministerium begyndte med i dette Thing at have godt Halvdelen af Stemmerne imod sig, medens det nu formentlig har $\frac{3}{4}$ af Stemmerne imod sig, saa maa de indrømme, at vor Fremstilling er saa historisk sand som vel muligt. Jeg kan altsaa

lade Adressens Text tale for sig selv. Jeg slutter mig til enhver Linie, enhver Sætning deri, men jeg kan jo naturligvis ikke vente, at de Herrer, som i alle disse Aar have staaet paa et fra vort saa væsentlig forskjelligt politisk Standpunkt, som i hundrede af Tilfælde have sagt Ja, naar vi have sagt Nei, og Nei, naar vi have sagt Ja, skulde kunne se Sagen paa samme Maade som Forslagsstillerne, og det forundrer mig derfor ikke, at de kunne have Noget at indvende imod den historiske Fremstilling, som her er givet fra vort Standpunkt. Jeg erkjender, at den subjektive Opfattelse af de forskjellige berørte Tilfælde maa være forskjellig efter de forskjellige Standpunkter, som vi staa paa, og jeg kan derfor godt forstaa, at de Herrer, for at kunne stemme for Adressen, ønske, at visse Ting, som ere in confesso for os, men som de ikke kunne modtage, maa ligesom saa meget Andet, vi ikke have omtalt, blive udeladte, naar der skal ske en fælles Afstemning. Denne Betragtning forstaaer jeg, og det saa meget mere, som jeg ikke kan Andet end erkjende, at det Foredrag, som blev holdt af det ærede Medlem fra Viborg (Klein) var i Virkeligheden paa Slutningen nær et Forsvar for denne Adresse, et levende Udtryk for den Betyrning, fædrelandsfjendte Mænd maa nære over den Politikk, man her i Landet fører. Nu er Stillingen den, at der fra dette ærede Medlems Side er ønsket, at man vilde nedsætte et Udvalg om denne Sag. Dette Ønske er tiltraadt af 2 andre ærede Medlemmer, det ærede Medlem for Midelfart (Monrad) og Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen). Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) tror ikke at kunne udtale sig paa sine Partifællers Vegne, han er tilbøielig til at mene, at de ville stemme imod dette Forslag, men i dette Dieblit veed han det ikke (Afskyndelse af Singslev); nei, han veed det ikke, og det ærede Medlem fra Aarhus (Singslev) kan være saa vis i sin Sag, som han vil, han kan dog ikke have større Underretning om det end sin Ordfører, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, og hvor tilbøieligt det ærede Medlem end er til ikke at faae nogen Adresse istand med større Tilslutning, er det jo dog ingenlunde givet, at man retter sig efter denne Tilbøielighed hos det ærede Medlem. Jeg skjønner derfor ikke rettere, end at det, idet jeg paa den ene Side fastholder den historiske Sandhed af, hvad her staaer i Adressen, fastholder dens Rigtighed, maa erkjendes for naturligt, at de Herrer paa den anden Side, der ikke kunne se Sagen i samme Lys som vi, der saa ofte have været deres Modstandere i disse Henseender, kunne for at kunne slutte sig til Adressens Udtalelse